

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ikke se rettere, end at det er fuldt forsvarligt at gennemføre dette Lovforslag. Jeg har egentlig ligesom mange af Bevillingsudvalgets Medlemmer været meget betænkelig ved de store Beløb, der kan ydes enkelte Landmænd, af Hensyn til den Forpligtelse, man har over for Staten.

Det ærede Medlem spurgte om, hvorledes man skulde forstaa § 5, om man ikke alene kunde placere Saneringslaan med en længere Afdragsperiode, men ogsaa kunde placere nye, private Laan med en længere Afdragsperiode end tidligere uden at spørge Efterpanthaverne. Jeg føler mig overbevist om, at Bevillingsmyndighederne vil være meget forsigtige med Hensyn til nye private Laan med en længere Afdragsperiode, da hele Ordningen hviler paa et frivilligt Grundlag og Efterpanthaverens Interesse i Spørgsmaalet om at faa gennemført en Saneringsordning ogsaa i høj Grad er af Betydning. Efter min Mening kan vi ikke gennemføre en Ordning, hvorved Efterpanthaverens Stilling forringes i Forhold til tidligere, tværtimod; dels vil det efter min Mening være urigtigt, dels vil det være uklogt, fordi det, som sagt, er en Betingelse for at faa Ordningen gennemført fuldt ud, at det opfattes som en frivillig Ordning med en vis Tilslutning fra alle Sider.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Obligationernes Kurs kan det jo ikke nytte, at det ærede Medlem, fordi han i Fjor har begaaet en Handling, som han nu fortryder, mener, at vi af den Grund kan ændre Loven. Havde man i Fjor fulgt Regeringsforslaget, havde disse Landmænd ikke alene været fri for dette Kurstab, men saa havde Regeringen ogsaa haft disponible Penge. Vil man nu, efter at vi i Fjor maatte bøje os, ændre Lovforslaget, som det har været foreslaaet i Folketinget, vil det blot betyde, at der skal udstedes en Masse Obligationer, hvilket meget vel kan bevirke, at Obligationskurserne trykkes i betydeligt Omfang. De Obligationer, som nu kommer ud paa Markedet, er ikke saa forfærdelig mange, thi for de fleste Kreditorers Vedkommende betyder det en meget stor Fordel, at de faar en Statsobligation til $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente, som de er sikre paa at faa, fremfor at have Penge staaende i Landbruget, som er meget usikre, og som de sikkert i mange Tilfælde ikke i fuldt Omfang har faaet Rente af i det Aar, der er gaaet.

Det ærede Medlem sluttede sine Betragtninger med at sige, at han og hans Parti var imod Afsnittet om Rentetilskud, men

jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at Partiet ligesom i Fjor kan tiltræde første Afsnit, ogsaa de fleste af de Ændringer, der er foreslaaet til første Afsnit — at man altsaa i Princippet kan tiltræde dette Afsnit. Jeg finder ikke, at der er megen Logik i Partiets Stilling, for naar man er imod Rentetilskud, maa man vel være imod det, enten dette Rentetilskud gives til Landmænd, hvis Gæld udgør 110 pCt. eller derover af Ejendommens Panteværdi, eller det gives til Landmænd, hvis Gæld ligger mellem 85 og 110 pCt. af Panteværdien. Saneringsloven, som vi vedtog den i Fjor, indeholdt ikke alene Bestemmelser om Saneringslaan, men ogsaa om et Rentetilskud paa 3 pCt. i 2 Aar, altsaa det samme Princip, som ligger til Grund for Afsnit II i det foreliggende Lovforslag, hvorefter der kan gives Rentetilskud for et Aar til Landmænd, hvis Gæld ligger mellem 85 og 110 pCt. af Ejendommens Panteværdi. I Fjor var det kun dem, der havde over 110 pCt. Gæld, der fik Rentetilskud, idet dette fandt Naade for det ærede Medlems og hans Partis Øjne. Der er ikke megen Logik i det Standpunkt, Partiet nu indtager, men det maa vi finde os i, og Landbrugerne kan jo være glade ved, at Partiet i Aar ikke har den Magt, som det havde i Fjor, til at hindre Lovforslagets Gennemførelse.

Det ærede Medlem ønskede Lovforslaget behandlet i et Udvalg. Jeg vil selvfølgelig ikke modsætte mig, at der nedsættes et Udvalg — jeg har jo heller ikke nogen Stemmeret i Landsinget; men jeg vil meget fraraade, at man behandler Lovforslaget saa længe i dette Udvalg, at det ikke kan blive vedtaget paa denne Side Paaske, for i saa Fald vil det trække meget længe ud med Lovforslagets Vedtagelse. Det vil være af overordentlig stor Betydning — hvad enhver, som har med Administrationen af Saneringsloven at gøre, ved —, at Lovforslaget bliver gennemført hurtigst muligt. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer, som ønsker Lovforslaget behandlet i Udvalg, om at tilendebringe dette Arbejde saa hurtigt som muligt, saa at Lovforslaget i hvert Fald kan blive gennemført inden Paaske.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) udtalte, at Landbrugets Vanskeligheder ikke blev løst ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, og deri er jeg enig med det ærede Medlem. Det er fastslaet ikke alene i Bemærkningerne til Lovforslaget, men ogsaa i min Forelæggelsestale og under Behandlingen i det andet høje Ting, at det drejer sig om en Kriselov, fremkaldt af den Situation, som i de sidste Maaneder er op-